

Vanhin Walter F. González
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Kristuksen seuraajia

Kristuksen seuraajat pitävät elämässään Vapahtajaa esikuvanaan ja kulkevat valossa.

Viime lokakuussa vaimoni ja minä olimme vanhin Neil L. Andersenin ja tämän vaimon kanssa Córdoba Argentiinassa uuden temppelin maanmurtotilaisuudessa. Kuten tapana on, tapahtumaa seurasi lehdistötilaisuus. Eräs toimittaja, joka ei ole kirkkomme jäsen, sanoi huomanneensa, kuinka hyvin miehet kohtelivat vaimoiaan. Sitten hän kysyi yllättäen, onko se todellista vai kuviteltua. Olen varma, että hän näki ja tunsii jotakin erilaista jäsentemme keskuudessa. Ehkä hän havaitsi jäsentemme halun seurata Kristusta. Sellainen halu on jäsenillä kaikkialla maailmassa. Samaan aikaan miljoonilla ihmisillä, jotka eivät ole kirkon jäseniä, on myös halu seurata Häntä.

Ghanassa ja Nigeriassa vast-ikään näkemämme ihmiset tekivät vaimooni ja minuun vaikutuksen. Useimmat eivät olleet kirkkomme jäseniä. Olimme iloisia huomatesamme, kuinka heidän halunsa seurata Kristusta tuli ilmi monissa heidän keskusteluissaan heidän kodeissaan, ja se näkyi heidän autoissaan, seinillään ja mainostauluissaan. Emme olleet koskaan nähneet niin monia kristillisiä kirkkoja vieressä.

Meillä myöhempien aikojen pyhillä on velvollisuus kutsua miljoonia heidän kaltaisiaan tulemaan ja näkemään,

mitä meidän kirkkomme voi tuoda lisää niihin hyviin asioihin, joita heillä jo on. Kuka tahansa henkilö mistä maanosasta, ilmanalasta tai kulttuurista tahansa voi saada tietää itse, että profeetta Joseph Smith näki näyssä Isän ja Pojan. He voivat tietää, että taivaalliset sanansaattajat palauttivat pappeuden ja että Mormonin kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Herran sanoin Henokille vanhurskautta on lähetetty alas taivaasta ja totuutta on lähetetty maasta todistamaan Isän Ainosyntyisistä.¹

Vapahtaja on luvannut: ”Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.”² Kristuksen seuraajat pitävät elämässään Vapahtajaa esikuvanaan ja kulkevat valossa. Kaksi ominaisuutta voi auttaa meitä huomaamaan, missä määrin seuraamme Häntä. Ensiksi, Kristuksen seuraajat ovat rakastavia ihmisiä. Toiseksi, Kristuksen seuraajat tekevät liittoja ja pitävät ne.

Ensimmäinen ominaisuus – se, että on rakastava – on varmaan yksi asia, jonka toimittaja huomasi kirkkomme jäsenissä Córdobassa. Me seuraamme Kristusta, koska rakastamme Häntä. Kun me rakkaudesta seuraamme Lunastajaa, me noudatamme Hänen omaa esimerkkiään. Rakkaudesta Vapahtaja oli kuuliainen Isän tahdolle

joka tilanteessa. Meidän Vapahtajamme oli kuuliainen silloinkin kun se tarkoitti suurta fyysistä ja henkistä tuskaa, silloinkin kun se tarkoitti ruoskimista ja pilkkaamista, silloinkin kun se tarkoitti, että Hänen vihollisensa kiduttaisivat Häntä ja Hänen ystävänsä jättäisivät Hänet yksin. Sovitusuhri, joka on ominainen ainoastaan Vapahtajan tehtävälle, on kaikkien aikojen suurin rakkauden osoitus. ”Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.”³

Kuten Kristus seurasi Isää kaikissa tilanteissa, meidän tulisi seurata Hänen Poikaansa. Jos teemme niin, ei ole väliä, millainen vaino, kärsimys, murhe tai pistävä piikki ruumiissa⁴ meitä vaivaa. Emme ole yksin. Kristus auttaa meitä. Hänen lempeät armo-tekonsa tekevät meidät voimallisiksi kaikissa tilanteissa.⁵

Kristuksen seuraaminen voi tarkoittaa monien rakkaiden asioiden hylkäämistä, kuten moabilainen Ruut teki. Uutena käännyntyisenä hän rakkaudesta Jumalaa ja Noomia kohtaan jätti kaiken taakseen elääkseen uskontonsa mukaan.⁶

Se voi tarkoittaa myös vastoin-ikäymisen ja kiusauksen kestämistä. Joosefin ollessa nuori hänet myytiin orjaksi. Hänet vietiin pois kaiken sen luota, mitä hän rakasti. Myöhemmin häntä viekoiteltiin olemaan epäsiiveellinen. Hän vastusti kiusausta ja sanoi: ”Kuinka minä siis voisin tehdä niin pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan?”⁷ Hänen rakkautensa Jumalaa kohtaan oli voimallisempi kuin mikään vastoinikäyminen tai kiusaus.

Tänä päivänä meillä on nykyajan ruuteja ja joosefeja kaikkialla maailmassa. Kun veli Jimmy Olvera Guayaquilista Ecuadorista sai lähetystyökut- sunsa, hänen perheellään oli suuria vaikeuksia. Lähtöpäivänä hänelle

sanottiin, että jos hän nyt lähtisi ovesta, hän menettäisi perheensä. Sydän murtuneena hän astui ulos siitä ovesta. Kun hän oli lähetystyössä, hänen äitinsä pyysi häntä viipymään lähetyskentällä kauemmin, koska he saivat niin monia siunauksia. Nykyään veli Olvera palvelee vaarnan patriarkkana.

Se, että todella rakastamme Kristusta, antaa tarvittavan voiman seurata Häntä. Herra itse näytti tämän, kun Hän kysyi Pietarilta kolme kertaa: ”Rakastatko sinä minua?” Kun Pietari oli vakuuttanut ääneen rakkautensa Herraa kohtaan yhä uudelleen, Herra kertoi Pietarille tulevista vaikeuksista. Sitten tuli kehotus: ”Seuraa minua.” Vapahtajan kysymys Pietarille voidaan esittää myös meille: ”Rakastatko sinä minua?” Sitä seuraa kutsu toimia: ”Seuraa minua.”⁸

Rakkaus vaikuttaa voimallisesti sydämeemme pyrkimyksessämme olla kuuliaisia. Rakkaus Vapahtajaamme

kohtaan innoittaa meitä pitämään Hänen käskynsä. Rakkaus äitiä, isää tai puolisoa kohtaan voi myös innoittaa meitä olemaan kuuliaisia evankeliumin periaatteille. Tapa, jolla kohtelemme toisia, kuvastaa sitä, missä määrin me seuraamme Vapahtajaamme rakastamalla toisiamme.⁹ Me osoitamme rakkautemme Häntä kohtaan, kun pysähdymme auttamaan toisia, kun olemme täysin rehellisiä ja oikeamielisiä kaikessa¹⁰ ja kun teemme liittoja ja pidämme ne.

Toinen ominaisuus, joka Kristuksen seuraajilla on, on liittojen tekeminen ja niiden pitäminen, kuten Hän teki. Moroni tähdensi: ”Kristuksen veren [vuodattaminen] kuuluu Isän liittoon teidän syntienne anteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee pyhiä, tahrattomia.”¹¹

Profeetta Joseph Smith opetti, että liittoja tehtiin taivaassa jo ennen tämän maailman järjestämistä.¹² Muinaiset

profeetat ja patriarkat tekivät liittoja.

Vapahtaja itse antoi esimerkin. Hänet kastettiin, jotta Hän täyttäisi kaiken vanhurskauden, ja Hänet kastoi henkilö, jolla oli asianmukainen valtuutus. Tehdessään liiton kasteen kautta Vapahtaja todisti Isälle, että Hän olisi kuuliainen pitämällä kaikki Isän käskyt.¹³ Kuten entisinä aikoina, mekin seuraamme Kristusta ja teemme liittoja pappouden toimitusten kautta.

Liittojen tekeminen on asia, jonka miljoonat ihmiset, jotka eivät ole meidän kirkkomme jäseniä, voivat lisätä niihin erittäin hyviin asioihin, joita heillä jo on. Liittojen tekeminen on rakkauden osoittamista. Se on yksi tapa sanoa Hänelle: ”Kyllä, minä seuraan Sinua, koska minä rakastan Sinua.”

Liittoihin kuuluu lupauksia, myös iankaikkisen elämän siunauksia.¹⁴ Kaikki koituu meidän parhaaksemme, jos muistamme liittomme.¹⁵ Ne täytyy tehdä ja pitää, jotta voidaan täysin saada niihin liittyvät lupaukset. Rakkaus Vapahtajaa kohtaan ja liittojemme muistaminen auttavat meitä pitämään ne. Sakramentin nauttiminen on yksi tapa muistaa ne.¹⁶ Toinen tapa on käydä usein temppelissä. Muistan Etelä-Amerikassa erään nuoren avioparin, joka halusi erota, koska he eivät tulleet toimeen keskenään. Pappesusjohdaja neuvoi heitä käymään temppelissä ja kiinnittämään erityistä huomiota siellä tehtyjen liittojen sanoihin ja lupauksiin. He tekivät sen ja heidän avioliittonsa pelastui. Liittojemme voima on suurempi kuin mikään haaste, minkä kohtaamme tai saatamme kohdata.

Te jäsenet, jotka ette ole aktiivisia evankeliumissa – tulkaa takaisin. Tuntekaa se siunaus, joka tulee liittojen muistamisesta ja niiden uudistamisesta, kun nautitte sakramentin ja käytte temppelissä. Niin tehdessänne te ilmaistatte rakkautta ja osoitatte halua olla Kristuksen todellinen

seuraaja. Se tekee teidät kelpoiksi saamaan kaikki luvatut siunaukset.

Te, jotka ette ole kirkkomme jäseniä, kehotan teitä osoittamaan uskoa, tekemään parannuksen ja tulemaan kelpoiksi saamaan kasteenliiton Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesus Kristuksen Kirkossa. Kun teette niin, osoitate rakkautenne taivaallista Isäämme kohtaan ja halunne seurata Kristusta.

Todistan, että olemme onnellisempia, kun noudatamme Jeesus Kristuksen evankeliumin opetuksia. Kun pyrimme seuraamaan Häntä, taivaan siunaukset tulevat osaksemme. Tiedän, että Hänen lupauksensa täyttyvät, kun teemme liittoja ja pidämme ne ja kun meistä tulee Kristuksen todellisia seuraajia. Todistan Hänen suuresta rakkaudesta meitä jokaista kohtaan, ja teen sen Jeesus Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Moos. 7:62.
2. Joh. 8:12.
3. Jes. 53:5.
4. Ks. 2. Kor. 12:7.
5. Ks. 1. Nefi 1:20.
6. Ks. Ruut 1:16.
7. 1. Moos. 39:7–9.
8. Joh. 21:15–19.
9. Ks. Joh. 13:35.
10. Ks. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 44; ks. myös Spencer W. Kimball, ”Be Ye Therefore Perfect”, hartaustilaisuuden puhe, Salt Laken uskontoinstituutti, 10. tammikuuta 1975: ”Me teimme lupauksia, juhlallisia lupauksia taivaassa ennen kuin tulimme tähän kuolevaisen elämään. – – Me olemme tehneet liittoja. Me teimme ne ennen kuin hyväksyimme asemamme täällä maan päällä.”
13. Ks. 2. Nefi 31:5–7.
14. Ks. Abr. 2:11. Ks. myös John A. Widtsoe, ”Temple Worship”, Assembly Hallissa Salt Lake Cityssä pidetty luento, 12. lokakuuta 1920, s. 10: ”Liitto elävöittää totuuden ja tekee mahdolliseksi siunaukset, jotka ovat palkintona kaikille niille, jotka käyttävät tietoa oikein.”
15. Ks. OL 90:24.
16. Ks. esim. 3. Nefi 18:7–11.

Vanhin Kent F. Richards
seitsemänkymmenen koorumista

Sovitus kattaa kaiken tuskan

Suuri henkilökohtainen haasteemme kuolevaisuudessa on tulla ”pyhäksi Kristuksen – – sovituksen kautta”.

Kirurgina huomasin olevani merkittävän osan työajastani tekemisissä kivun kanssa. Välttämättömyyden pakosta aiheutin sitä kirurgisesti lähes päivittäin – ja sitten suuri osa työtäni oli yrittää hillitä ja lievittää kipua.

Olen pohtinut kivun ja tuskan tarkeitä. Me kaikki joudumme kokemaan kipua. Olen nähnyt ihmisten suhtautuvan siihen hyvin eri tavoin. Jotkut kääntyvät vihassa pois Jumalasta, ja toiset antavat kärsimyksensä tuoda heidät lähemmäksi Jumalaa.

Kuten te, minäkin olen kokenut tuskaa. Tuska on parantumisprosessin mittari. Usein se opettaa meille kärsivällisyyttä. Ehkäpä siksi englannin kielessä sana *potilas* liittyy sanaan kärsivällisyys (patient – patience).

Vanhin Orson F. Whitney on kirjoittanut: ”Mikään kärsimämme tuska, mikään kokemamme koettelu ei mene hukkaan. Se palvelee opettajanamme, kehittää sellaisia ominaisuuksia kuin kärsivällisyys, usko, mielenlujuus ja nöyryys. – – Murheen ja kärsimyksen, vaivan ja koettelujen kautta me saamme sen koulutuksen, jota tulimme tänne hankkimaan.”¹

Samoin vanhin Robert D. Hales on sanonut:

”Tuska tuo nöyryyttä, joka mahdollistaa mietiskelyn. Se on kokemus, jonka kestämisestä olen kiitollinen. – –

Opin, että fyysinen tuska ja ruumiin paraneminen suuresta leikkauksesta muistuttavat merkittävästi hengellistä tuskaa ja sielun paranemista parannusprosessissa.”²

Suuri osa kärsimyksistämme ei välttämättä ole omaa syytämme. Odottamattomat tapahtumat, ristiriitaiset tai masentavat olosuhteet, häiritsevät sairaus ja jopa kuolemaan saartavat meitä ja vaikuttavat kuolevaisuuden kokemukseemme. Lisäksi saatamme kärsiä muiden tekojen aiheuttamista koettelemuksista.³ Lehi huomautti, että Jaakob oli ”kärsinyt – – paljon murhetta [veljiensä] karkeuden tähden”⁴. Vastakohtaisuus kuuluu taivaallisen Isän onnensuunnitelmaan. Me kaikki koostamme sitä riittävästi tullaksemme tietoisiksi Isämme rakkaudesta ja tarpeestamme saada apua Vapahtajalta.

Vapahtaja ei ole toimeton tarkkailija. Hän itse tuntee henkilökohtaisesti ja äärettömästi sen tuskan, jota me koemme.